

Χριστίνα Βασιλάκου

Η αγάπη
είναι ρόδι
τυχερό

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ

Η κεραμική σύνθεση του εξωφύλλου
καθώς και των ένθετων φωτογραφιών
είναι κατασκευές της συγγραφέως

Τη φωτογράφιση έκανε η Χριστίνα Καλλινικίδου

ISBN 978-960-456-370-8

© Copyright: Χ. Βασιλάκου, Εκδόσεις ΖΗΤΗ, Θεσσαλονίκη, 2012

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Φωτοστοιχειοθεσία	Π. ΖΗΤΗ & Σια ΟΕ
Εκτύπωση	18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαίας
Βιβλιοδεσία	Τ.Θ. 4171 • Περαία Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19
	Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229 • e-mail: info@ziti.gr

*Αφιερωμένο
στη μνήμη της μητέρας μου
και στην οικογένειά μου*

Τον καιρό που έβγαζα απ' τη σκόνη
τούτα τα κομμάτια ψυχής για να τα
φέρω στο φως, με κύκλωναν οι λέξεις.
Άκουγα τον ήχο τους, τη σιωπή τους.
Μύριζα το άρωμά τους.
Έμουν γεμάτη.

Θα επιστρέφεις

*Τίποτα πιο δικό μας απ' ό,τι
για πάντα χάσαμε*

Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου

«Μέσα σε τόσο φως πώς να μη
χάσεις το δρόμο σου.
Σαν πέταξαν οι πελαργοί
σε ψηλό ανασχηματισμό
παίρνοντας το τελευταίο σου ρούχο
τις ρίζες σου.
Κι έμεινες αντιμέτωπος
σ' ένα πλήθος προτροπές.
Στάθηκες λεία εύκολη
σε ξέκαναν ευθύς.»

Θα επιστρέφεις

Με την ποδιά γεμάτη ρόδα
και λεμονανθούς φορτωμένη,
με νοτισμένο χώμα
και με μέρες πασχαλινές,
στις ρίζες σου θα επιστρέφεις...

Ο τόπος μου

Δεν ξέρω το όνομά μου,
ούτε πότε γεννήθηκα.
Συγχώρεσέ με.
Ο τόπος μου ένα δισάκι με φεγγάρι
να κουβαλώ στον ώμο.
Μη με ψάξεις εκεί.
Τα τελευταία ίχνη
τα έσβησε ο χρόνος.
Δεν θα βρεις παρά μόνο
κάποιες σκιές να μαρτυρούν
για μια πληγή
που τη σκέπασε η σιωπή.
Εικόνες οράματα, πρόσωπα οπτασίες,
περιδιαβαίνουν την οθόνη του μυαλού.
Τώρα κάτω από τους ίσκιους των δέντρων
σημαδεύω το παρόν μου.
Και η φωνή που με καλεί
να αγαπήσω ό,τι πολύ φοβήθηκα.

Στο ξέφωτο

Ήταν μακρύς ο δρόμος
μέχρι να βγούμε στο ξέφωτο.
Μακρύς για τα μικρά μας χρόνια.
Βήμα το βήμα τον διαβήκαμε.

Ματώναμε τα χέρια μας
ψάχνοντας τους μικρούς ήλιους
μέσα στα αγκάθια.
Φτιάχναμε μικρά μπουκέτα,
γεμίζαμε τις αγκαλιές μας.
Μυστικά αφανέρωτα
μες στις καρδιές μας.
Και μια ανυπομονησία για το αύριο.

Δίναμε τα χέρια και χορεύαμε
εκεί στο ξέφωτο,
ανυποψίαστοι για την καταιγίδα...

Χωρίς εσένα

Άλλο ένα καλοκαίρι στον τόπο τούτο.
Αλλιώτικο καλοκαίρι... Χωρίς εσένα.
Κ' εκείνο το κοπάδι γλάρων,
άφηναν παντού τα ίχνη τους.
Στο κατακόκκινο απ' το δείλι
χρώμα του ουρανού.
Πάνω στην απαλή άμμο.
Πάνω μου, βαθιά μέσα μου
και ένα δάκρυ μου άφηναν,
απ' τη συγκίνηση.
Γιατί ο νους μου
μπροστά σε κάθε ομορφιά
κοντά σου έρχεται.
Στάλαγμα, απ' το δικό σου παράδεισο
είναι τούτες οι ομορφιές
που μου χαρίζονται.